నా క్రితమే వేసిన సన్నజాజి పందిరి క్రింద కుర్చీ వేసుకొని అప్పుడే వచ్చిన దిన పత్రిక తీసుకొని, కుర్చీలో జారబడుతూ, తనచీర నొకసారి చూచుకొని తనలో తనే మెల్లగా నవ్వుకుంటోంది సుజాత. మూడు నెలలు వెనక్కు వెళ్ళింది మనస్సు ఈ చీర నే కట్టుకుందారోజున కూడా.

తను మెట్రిక్ పాసయింది. నాన్న, అమ్మ యింక చదువు వద్దన్నారు. తనకు కాలేజీచదువు చదవాలని సరదా! అక్క తనతో ఒకసారి అంది, "నా దగ్గరుండి చదువుగాని నాదగ్గర కొచ్చెయ్య' మని ఆమాటనే నాన్నతో తను అంది నాన్న కసురుకున్నారు. 'ఈడొచ్చిన పిల్లని, ఎంత అక్క అయినా పంపనన్నారు. తనుచేసేది లేక మూడురోజులు అన్నం తినకుండా కూర్చుంది. ఏ బుద్ధినున్నారో ఒక శుభ సమయాన అక్క దగ్గరకు విశాఖపట్నం తీసు కెళ్ళారు.

రోజులు గంటల్లాగ, నెలలు రోజుల్లాగ, గడిచాయి సరదాగా, అక్కకు ఆసరాగా వుంటూ బాగానే వ్రాసింది పేపర్లు సెలవలకు తనవూరు వెళ్ళాలనుకుంది కాని, అక్క 'యిక్కడేవుండి చదవగ దూ! ఏముందక్కడ?' అంది. అందుకు తను "కాదక్క! అమ్మ, నాన్నలను చూసి రావాలనివుంది. వారంరోజులలో వచ్చేస్తా. వచ్చేసంవత్సరం చదువు ముందే చదువుతా సరేనా?" అంది, "సరే నీయిష్టం" అంది అక్క.

అక్కకి కుట్టుపని అంటే సరదా. తనకు తెలచీరలంటే ప్రాణం. తనకు ఒకచీరకు మంచిడిజైనుతో పువ్వులుకుట్టింది. ఆచీరనే తను బయలుదేరినప్పుడు కట్టుకుంది. గులాబీ రంగు జాకెట్ వేసుకుంది జాజిపువ్వులంటే తనకు అమితప్రేమ. అక్కకు తెలుసు పెద్ద దండగుచ్చి తనతలలో తురిమింది "ఈ నొక్కుల జుట్టుకీ బారెడు జడకీ, వెయ్యి పువ్వులయినా తేనేగాని నీకు చాలవు," చిరుకోపముతో నవ్వి పెట్టిందారోజు తలలో. "వెళ్ళొస్తానక్కా" అంది తను.

"జాగ్రత్త ఎప్పుడూ ఒంటరిగా వెళ్ళలేదు. పైగా రాత్రిపూట! వెంటనే వుత్తరం వ్రాయి" స్టేషన్ కొచ్చి దిగబెట్టింది రైలుకదిలింది అందరిముఖాలూ చూసింది తను ఎవరూ తనవైపే చూడటంలేదు. ప్రక్కనున్న ముసలమ్మని అడిగింది "ఎందాకా?" అని తను దిగే స్టేషన్ కి అవతలే, తెల్లవారితే నేగాని తనవూరురాదు. హాయిగా నిద్రపోవచ్చు తనదగ్గర పోతాయి అనుకునే వసువులు ఏమీ లేవు నిశ్చింతగా నిద్రించవచ్చు ఒక్క రెప్ప మూతపడలేదు. రైలు వేగంగా పరుగెత్తుతోంది నిప్పు రవ్వలు కిటికీగుండా దూసుకొచ్చి మరీ తన మీద దాడిచేస్తున్నాయి, ఈ చీరమీదపడితే? అమ్మో! అక్కపడిన శ్రమఅంతా వృథా. గబగబ లేచింది. నిద్రమత్తు. అందులో రైలు కుదుపు. కిటికీలు మూయాలి నిలుచుని కిటికీ క్రిందికి దించబోయింది తూలిపడి. చేతులతో సీటుని ఆనుకుంది మళ్ళా ప్రయత్నించింది ఊహూ, సాధ్యం కావడంలేదు. వెనుకనుండి ఎవరో అంటున్నారు. "అలా కాదు సీటుమీద కూర్చుని, దాన్ని కొంచెం పైకెత్తి క్రిందికి దించండి," అని. తానా ప్రయత్నం చేసింది. లాభం లేకపోయింది. ఇంతలో వెనుకనుండి రెండుచేతులు తన భుజములమీదుగా వచ్చి తన చేతుల దగ్గరే చేతులుంచి కిటికీని దింపేయి. తను వెనక్కి తిరిగింది. ఇంతలో అతను తన తలలోని జాజులదగ్గరతలఆనించి, "అబ్బ!" అన్నాడు. తను కొయ్యయింది అతనికళ్ళు జ్యోతుల్లా మెరుస్తున్నాయ్ తనకు భయంవేసింది. గట్టిగా అరవబోయింది కాని అతను తన నోరుమూసి "అరవకు" అంటూ రెండు భుజాలతోనూ తన రెండుకళ్ళూ తుడుచుకుంటూ వెళ్ళి. తనసీటులో కూర్చున్నాడు. తనకంతా కలలాగ వుంది ఏమిటీసాహసం. అందరూ నిద్రిస్తున్నారనా? ఎవరినయినా లేపితే? ఇటు చూడడేం? 'జాగ్రత్త' అన్నట్లు బెదిరించాలి. చూడడేం రౌడి. చాలా గొప్పవాడిలాగ కూర్చున్నాడు మళ్ళీ. దేవానంద్ పోలికలు కూడానూ ఎందు కేడుస్తున్నాడో? ఇంతలో ఏదో స్టేషన్ లో రైలు ఆగింది ఆగక ముందే గబ గబ దిగి పరుగెత్తాడు పిరికివాడు! కాని ఎందుకో అతని దీనమయిన కళ్ళు, ఆ విచారవదనం చూస్తే తన మనస్సు ఏదోలాగ అయిపోయింది నిద్రపట్టనే లేదు మళ్ళా తనవూళ్ళో దిగింది అమ్మ, నాన్న తనువచ్చినందుకు చాలా సంతోషించారు తను చిక్కియిందట, తెల్లవార్లూ చదవడంమూలంగా! ఏమిటో వాళ్ళప్రేమలు.

తనువచ్చి నాలుగురోజు లైంది కాని మనస్సంత రైల్లోని సంఘటనమీదనే వుంది. ఏమిటో దిగులు తనకు ఎందుకో అర్థంకాదు. అతని ఏడుపుకి అర్థం ఏమిటి? ఇదే తనకు ఆలోచన

అమ్మ ఒకరోజు నాన్నతో అంటున్నది: "ఏమిటో! సుజాత వచ్చిందగ్గరనుండి అదోలా వుంటున్నది కారణం చెప్పదు. అయినా ఎందుకొచ్చిన కాలేజీ చదువులూ. త్వరగా ఒక మంచి సంబంధం చూడండి" అ అమ్మ పిచ్చిగాని, కాలేజీ ఏమిచేసే దనో!

నాన్న ఒకరోజు పిల్చారు "సుజా! చిన్న అత్తయ్య కూతురు పెండ్లట. వెళదాం వస్తావా" అని అడిగారు. నాన్న ప్లాను కనిపెట్టింది తను ఎవరో వరుణ్ణి చూటానికి వుంటుంది అయినా భయం ఎందుకు తనకు? ఇష్టంలేని సంబంధం బల

వంతెన కట్టరుగదా! 'సరే వెళదాం నాన్నా!' పాపం నాన్నని ఆరోజా నిజంగానే అపార్థం చేసుకొంది...

తెల్లవారింది. రాత్రి పదిగంటలకు పెండ్లి ముట్లాంతో ఇల్లంతా సందడిగా ఉంది తను అక్క కూతురు ఉమ దగ్గర కూర్చొని చామంతిపూలు మాల కడుతున్నది. ఇంతలో సూట్ కేస్‌తో బండివాడు లోపలికొస్తూ 'అమ్మగారూ! క్రిష్ణబాబుగారొచ్చారమ్మా!' అన్నాడు. మా మేనత్త గబగబ వస్తున్నది తను అటు చూడకుండా తల వంచుకునే 'ఎవరే ఉమా!' అంది "మా పెద్దనాన్న కొడుకు అమెరికా వెళ్ళాడే, అతను" అంది తనకు కొంచెం గుర్తు. ఎప్పుడో చాల ఏళ్ళక్రితం చూసింది. ఒక సంగతిమటుకు తెలుసు. ఈ వూరులోనే ఒక అమ్మాయిని ప్రేమించి పెండ్లి చేసుకున్నాడట. ఆమె నాలుగో మాసం గర్భంతో ఉండగా అతను వెళ్ళనన్నా, అమెరికా వెళ్ళమని, వచ్చిన స్కాలర్‌షిప్ కాలదన్న వద్దనీ, బ్రతిమాలి పంపిందిట. కాని అతను వెళ్ళిన ఆరుగు నెలకే ఆమె ప్రసవించలేక చనిపోయిందిట. అది విన్న అతను పిచ్చివాడిలాగ అక్కడనుండి వచ్చేసి, ఏ వుద్యోగం లేక తిరుగుతున్నాడని, యింట్లో ఉండడనీ విన్నది.

"నీకే చెల్లెలంటే ఎంతో ప్రేమ, ఎక్కడున్నా వస్తావనే అనుకుంటున్నా నాయనా!" పిన్నమ్మ అంటున్నది తను తల ఎత్తి అటుచూసింది. "ఉమా! ఈయ.. నే. నా?" మాటలు పెగిలి రావటంలేదు కడుతున్న చామంతి పూలు జారిపోతున్నాయ్ తను ఎక్కడవుందో తెలియడం లేదు ఆరోజా రైలులో.. ఇతనే.. అతను తనని చూశాడు. వెంటనే కళ్ళు దించేసుకొని ముఖం ప్రక్కకి త్రిప్పుకొని "వస్తా వుంటు పిన్నీ!" అంటూ వెళిపోయాడు ఏమిటి యితని ప్రవర్తన?—పెండ్లయిన రెండు రోజులకు తనూ, నాన్న వచ్చేశారు. మళ్ళా అతను కనుపించనే లేదు. ఒకసారి కనుపిస్తే, అన్నీ అడిగేది తను. తనకి ధైర్యముందా, కలిగేగాని. మళ్ళా చూసేభాగ్యం కలుగుతుందా? ఇదేమిటి. అతన్ని గురించి తనకింత వ్యధఎందుకు?

ఒకరోజు అమ్మ, నాన్న ఏదో వాదించుకుంటున్నారు ప్రక్కగదిలోనుండి తను వింటున్నది అమ్మ 'గియ్' మంటున్నది "నా కూతుర్ని రెండవ పెండ్లివాడికివ్వను," అన్నది అమ్మ నాన్న అంటున్నారు "కాక! చెల్లెమ్మని అడగమన్నాట్ట. అదొచ్చి 'అన్నయ్యా' సుజాతని, వదిన్ని ఒప్పించు,' అంది అంతేగాని నేను యిస్తానని చెప్ప లేదు అయినా నాకే యిష్టంలేదు" తను విన్నదా మాటలు అవును అతన్ని ఎవరు చేసుకుంటారూ! పైగా పినతల్లిద్వారా వర్తమానం అన్నమాట? ఏమిటో తనకా కళ్లే కురొస్తున్నాయ్ ఏమిటి తను చేసుకోవాలా వుందా? ఇళ్ళు తెలియడంలేదు. తనకి చీకట్లు క్రమ్ముతున్నాయ్ కళ్ళు.. "అమ్మా!" గట్టిగా అరచి పడిపోయింది పైగా కలవరించిందిట తను. "అతన్నే చేసుకుంటానమ్మా నిజమేనమ్మా!" అని మరునాడు తల్లి నెమ్మదిగా కాఫీ అందిస్తూ, "సుజా! నీకిష్టమైతే మాకూ యిష్టమే! చెప్పు" అంది. తను ఏటూ చెప్పలేక పోతున్నది, తల్చుకుంటేనే ఏమిటో లాగ వుంది. "సరేనమ్మా!" అంది, ఎలాగో ఏదో ఒక నిర్ణయానికి వచ్చినట్లు.

పదిహేను రోజులలో ముహూర్తం వుందిట అక్క రావడం, ఎవరికీ అర్థం కాని యీ పెండ్లి అందర్నీ ఆశ్చర్యపరుస్తోంది. అయినా ఎవరూ ఏమీ అనలేక పోతున్నారు. అక్క అండి నెమ్మదిగా దగ్గర కూర్చొని, "నీకు పూర్తిగా యిష్టమేనా సుజా! నాతో చెప్పవూ" అని. తల వూపిందంతే తను —

పెండ్లయింది అత్తవారింటికి వెళుతోంది కారులో వెనకసీట్లో తనూ, అతనూ కూర్చొన్నారు తన తల నిమురుతూ "జాజులున్నాయా?" నవ్వుతూ అన్నారు. తనకు పట్టలేనంత కోపం వచ్చింది. "ఏం?" అంది

(64వ పేజీ చూడుడు)

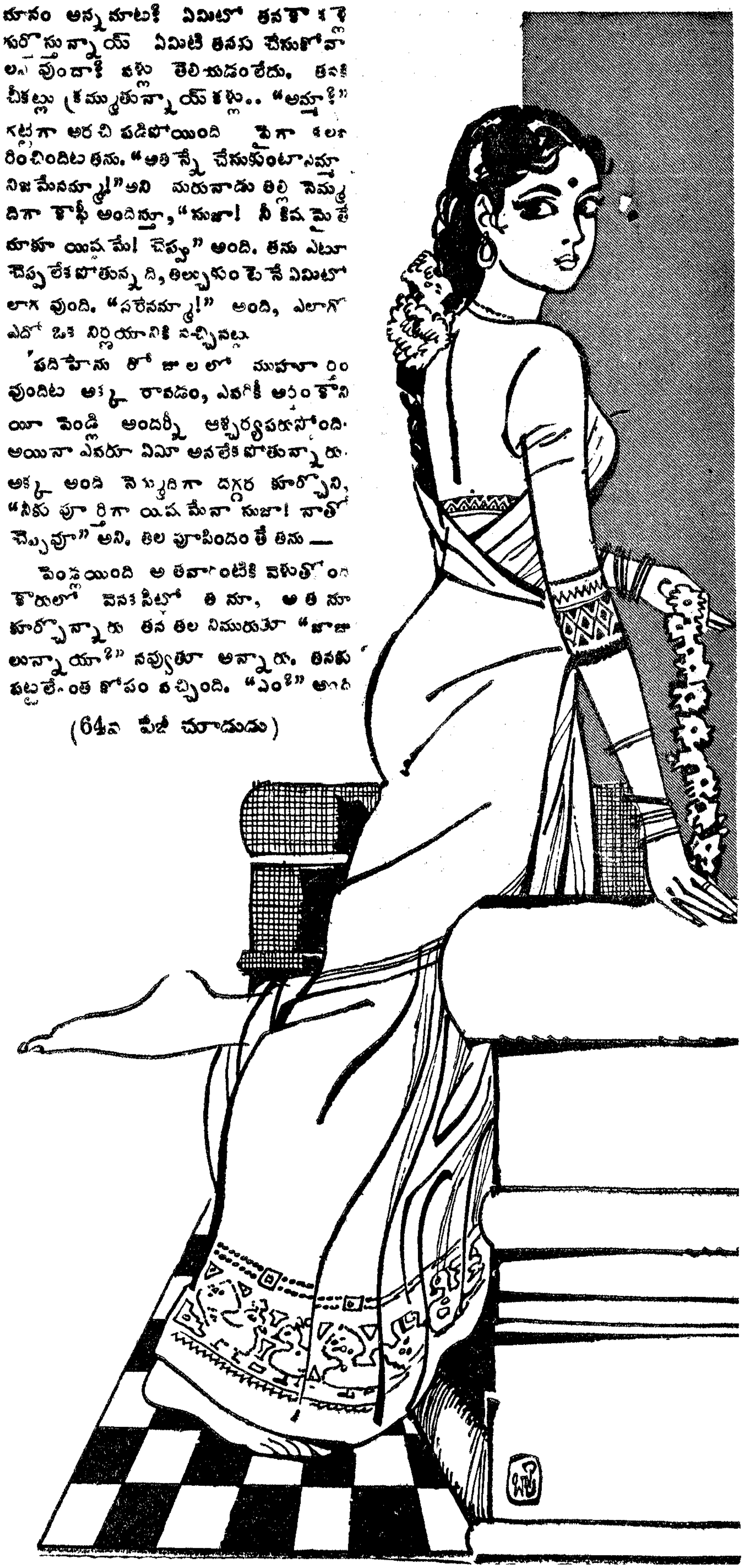

ఆంధ్రపత్రిక గళ్లనుడికట్టు 20

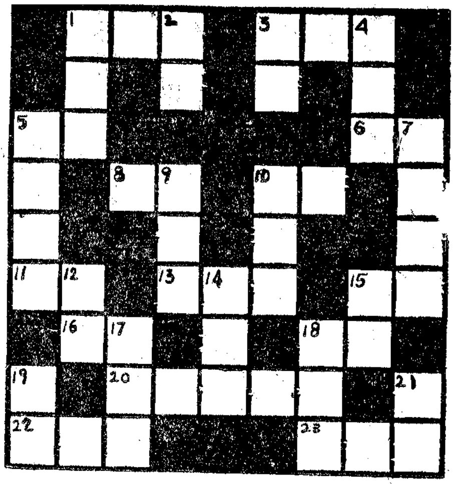

ఆధారాలు

అడ్డం

1. అంతా పట్టుకోటానికి చిక్కరు.

3. అరఎకరం పొలంలో కూడా దున్నటానికి కావలసింది.

5. కొండలమధ్య ఉంటుంది.

6. అట్నుంచి అటు.

8. పూచిక పుల్లలో కూడా సాధ్యత ఉంది.

10. యుద్ధానికి వెళ్లిరు.

11. నిద్ర చెదిరిపోయింది.

13. చీకటిచెట్టు.

15. ఆసాములు చేసే కసరత్తు.

16. ప్రతిమానిసి శరీరములో ఉండేవాడి.

18. అప్పు సిప్పులాంటిదేకాదు, బాకు లాంటిది కూడాను.

20. ముందు పూజించాల్సిన గొప్ప నాయకుడు.

22. సినిమాల్లో చిన్న వేషాలు వేసే నటిని ఇలా అనవచ్చు.

23. మత్తు కలిగించే తమాషా.

నిలువు

1, పాదాభరణం

2. చిరుతిండి మొదటె ఎందుకిష్టమో తెలుస్తుంది.

3. విక్రయించుబాణము

4. పాపం మురికి

5. అచ్చుతప్పు అనిపించే మునిభార్య

7. పొరుడులేని పరిస్థితిలో అపోహ

9. చిన్న పులి

10. ఎంతసేపో గాలంవేసి చేప పడటానికి కారణం అందులోనే వుంది.

12. మీరు వెళ్లవలసిన సమయం మించి వుంది.

14. మామిడికాయతో పెట్టుకునే ఊరగాయ.

15. మధుపాత్రఅందించేపోరసకావ్యపాత్ర

17. స్త్రీ ధరించె వస్త్రవిశేషం.

18. బాగా అడుగనిదానివల్ల యజమానికి పుట్టనిది

19. తొరమారింది.

21. నిజం ఒక అనిజం.

19-వ నుడికట్టుకు జవాబులు

	1 రా	గ	ము		2 ఇ	సు	3 క	
	పి						ల	
4 అ	డి	యా	5 స		6 వే	ద	ము	లు
			7 హో	మ	ము			
8 మ	రి	యా	ద		9 ల	క్ష	యి	ల్లు
			10 రు	న	వా			
	11 ప	గ	లు		12 డ	వ	13 త	
	దు						ర	
	14 సు	డు	వు		15 నా	మ	ము	

జూదంలో మీ [illegible]

స్కోరు బోర్డు

1. (అ) 15 (ఆ) 10 (ఇ) 0 (ఈ) 20
2. (అ) 15 (ఆ) 10 (ఇ) 5 (ఈ) 20
3. (అ) 15 (ఆ) 5 (ఇ) 20 (ఈ) 10
4. (అ) 20 (ఆ) 5 (ఇ) 15 (ఈ) 10
5. (అ) 20 (ఆ) 10 (ఇ) 15 (ఈ) 5 (ఉ) 15
6. (అ) 0 (ఆ) 5 (ఇ) 10 (ఈ) 20 (ఉ) 15
7. (అ) 15 (ఆ) 5 (ఇ) 10 (ఈ) 0 (ఉ) 20
8. (అ) 20 (ఆ) 15 (ఇ) 5 (ఈ) 0
9. (అ) 20 (ఆ) 10 (ఇ) 0 (ఈ) 15
10. (అ) 20 (ఆ) 15 (ఇ) 20 (ఈ) 5
11. (అ) 10 (ఆ) 20 (ఇ) 0 (ఈ) 5
12. (అ) 20 (ఆ) 20 (ఇ) 20 (ఈ) 20

150 పైన మార్కులు వస్తే

మీరు జన్మలో ఎప్పుడూ జూదం ఆడనని ప్రమాణం చెయ్యాలి. చీట్లాటకే మీ టెక్కు, గుర్రప్పందాల కమిటీ – కాటన్ మార్కెట్ కమిటీ – అసలు మిమ్మల్ని షేర్ల మార్కెట్ కూడా పంపించగూడదు. మీరు ఒప్పుకున్నా ఒప్పుకోకపోయినా. మీరు చెయ్యిపెడితే ధ్వంసం. తీరా ఓడిపోయిం తరవాత గుర్రాన్నో, ఎదుటివాణ్నో తిట్టటం మొదలెడతారు.

90-150 మార్కుల మధ్యవస్తే

మొత్తంకి–మీరు పెద్దపెద్దవాటి జోలికి పోక పిప్పరమెంటుబిళ్ళలు, లేకపోతే నయాపైసాలు అలాంటి వాటితో ఆడటం మంచిది. సాధారణంగా మీరు గెలుస్తారనుకోండి. అయినా మీమనస్సు జెండా లాంటిది; గాలి ఎటు వీస్తుంటే అటు మారుతుంది.

90 లోపు వస్తే

ఆ మీరూ నఖాన్ని ఐన జూదగాళ్ళు! బహుశా ఏ వ్యాపారం చేపట్టినా జయం మీదే. మీరు ధీమా చేసినంత ధీమాగా ఉండగలరు. మీ విజయ రహస్యం, మీ కీలకం ఎందులో ఉంది అంటే–మీరు యథార్థానికి జంకరు. పరిస్థితిని రెండు చేతులా ఒడిసి పట్టుకుంటారు. ★

జాబిలి జవరాలు

(33-వ పేజీ తరువాయి)

తీవ్రంగా. "ఏమీ లేదు" అన్నాను, మామూలుగా. తను యింక ఆగకూడదని అడిగింది. "ఎందుకో కారోజు అలా చేశారు? మీకు యీ విధంగానైనా బుద్ధి చెప్పాలనుకుంటున్నా" అంది తను. "మంచిది. యింతకంటే బాకే శిక్ష వద్దు సుజా!" అంటూ తన రెండు చేతులూ ఆయన కండ కద్దుకుంటూ, చెప్పేరు. "నిన్ను చూడగానే, పోయిన నా శ్యామల గుర్తు వచ్చింది. నీలాగానే వుండేది. నాకు జాబిలంటె యిష్టమని తను ఎప్పుడూ వాటినే పెట్టుకొనేది కూడా! నువ్వు కోపంగా అరోజున అలా చూడకపోతే, యింకేమి చేసేవాడినో తెలియదు." అన్నారు నవ్వుతూ. అప్పుడు తెలిసింది అసలు సంగతి.

* * *

వచ్చే వేళయింది. వెలరోజుల క్రిందటనే వుద్యోగంలో చేరేరు. నాబసందిరికూడా వేశాం అక్కడ.

'సుజా!'

'వస్తున్నా!'

"ఇవిగో జాజులు, మనయింట్లో ఎప్పుడు పూస్తాయో, నీ వెప్పుడు అబ్బాయిని ఎత్తుకుంటావో అని చూస్తున్నా" అతడు కాఫీ అందుకుంటూ చిలిపిగా చూశాడు సుజాత కళ్లల్లోకి. ★

Printed and Published for NageswaraRao Estates (Private) Ltd,. by S. Radha Krishna at The Andhra Patrika Press 6 & 7, Thambu Chetty Street, Madras-1. Editor S. Sambhu Prasad